

РЕШЕНИЕ

№ 7337

гр. София, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4721** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано по жалба на Сдружение „Дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи на артистите-изпълнители – П.“, срещу Заповед № РД09-231/11.04.2022г., издадена от министъра на културата.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че Заповедта е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като не е налице влязъл в сила административен акт по същите обстоятелства. Твърди се, че неправилно административния орган интерпретира разпоредбите на чл.94р от ЗАПСП. В съдебно заседание процесуалните представители на Сдружението поддържат жалбата, правят искане оспорената Заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна, както и възражение за прекомерност на претендирания от заинтересованата страна адвокатски хонорар.

Ответникът - министъра на културата, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата, вкл. и чрез представеното писмено становище. Претендира разноски.

Заинтересованата страна - „Алианс на технологичната индустрия – А.“ моли оспорения административен акт да бъде потвърден, претендира разноски.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 , вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания

акт, намира за установено следното от фактическа страна:

През 2020г. и 2021г. била проведена кореспонденция между дружеството-жалбоподател и Сдружение „Българска асоциация на кабелните и комуникационни оператори“ /Б./, относно провеждане на основание чл.94р, ал.2 и ал.3 от ЗАПСП на предварително обсъждане на предложение за изменение и допълнение на размерите на възнагражденията, събирани от Сдружение П. за препредаване на звукозапис и записи на музикални аудио-визуални произведения по електронни съобщителни мрежи, независимо от технологичната среда и способите за препредаване, в месечни твърди суми, утвърдени със Заповед № РД09-0024/31.01.2012г. на министъра на културата. Били проведени срещи между двете представителни организации, като БАККО поискали допълнителна информация, по отношение на предложението. Със становище от 18.02.2021г. БАККО посочили, че през периода на преговори Сдружение „П.“ заобикаля законовите разпоредби на ЗАПСП, по време на преговорите не представили икономическа обосновка на предложението, нито как е определен завишения размер на дължимото възнаграждение на ползвателите, което поставило БАККО в невъзможност да даде информирано становище по предложението и ефективно да участва в предварителното обсъждане и договоря споразумение. Впоследствие БАККО, с писмо от 16.06.2021г. изразили своите предложение по тарифата до П., по които от своя страна последните ги информирали, че поради липсата на допирни точки между предложенията и изтеклите срокове по чл.94р, ал.4 от ЗАПСП, ще инициират предвидената в ЗАПСП процедура по назначаване на комисия, която да се произнесе по окончателния вариант за изменение на Тарифата им за препредаване.

На 03.08.2021г. Сдружение П. депозирали до министъра на културата заявление вх. № 62-00-302 за утвърждаване на Тарифата.

На 23.09.2021г., 07.10.2021г., 11.11.2021г., 14.12.2021г. били проведени срещи на Комисията по чл.94р, ал.4 от ЗАПСП / назначена със Заповед № РД09-990/21.09.2021г. на министъра на културата/, която постановила решение от 20.12.2021г., с което не взела решение за утвърждаване на Тарифа за размерите на възнагражденията, събирани от Сдружение П., за препредаване на звукозаписи и записи на музикални аудио-визуални произведения по електронни съобщителни мрежи, независимо от технологичната среда и способите за препредаване / Тарифата /, което било подписано с особено мнение от един от нейните членове.

С влязла в законна сила, като необжалвана Заповед № РД09-59/20.01.2022г. министъра на културата прекратил административното производство по заявление № 62-00-302/03.08.2021г. от Сдружение П. за утвърждаване на изменение на Тарифата.

На 21.03.2022г. Сдружение „Дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи на артистите-изпълнители – П.“ депозирали до министъра на културата заявление за утвърждаване на изменение или допълнение на тарифа, на основание чл.94р, ал.3 от ЗАПСП, ведно с посочените в същото документи.

С писмо вх. № 62-00-121/05.04.2022г. заинтересованата страна уведомили министъра на културата, че подаденото от Сдружението заявление е незаконосъобразно и същото следва да бъде постановен отказ по него.

В оспорената Заповед е прието, че с настоящото заявление вх. № 62-00-121/21.03.2022 г. се иска повторно образуване на производство за утвърждаване на изменение на

Тарифата, утвърдена със Заповед № РД09-0024/31.01.2012 г. на министъра на културата. Видно от придружителното писмо към заявлението вх. № 62-00-121/21.03.2022 г. и от приложеното извлечение-протокол от заседание на Управителния съвет на сдружение „П.“, проведено на 09.03.2022 г., заявлението се отнася до проекта за изменение на Тарифата за препредаване на сдружение „П.“, одобрен с решение на Управителния съвет на сдружението от 25.01.2017 г. и разглеждан от административния орган по реда на чл. 94р, ал. 4 и сл. от ЗАПСП, като предмет на производството по заявление с вх. № 62-00-302/03.08.2021 г. Като мотив за новото сезиране на административния орган заявителят сочел, че влязлата в сила Заповед № РД-09-59/28.01.2022 г. за прекратяване на предходното производство и отсъствието на произнасяне по същество по предложението за тарифа на „П.“, както и липсата на промени в предложението за Тарифа предоставят правна възможност за ново разглеждане на последното в рамките на ново производство по чл. 94р, ал. 4 ЗАПСП, без да е необходимо да се провежда ново предварително обсъждане по чл. 94р, ал. 2 от ЗАПСП. Представените към заявлението вх. № 62-00-121/21.03.2022 г. документи не установявали настъпването на нови обстоятелства, приложенията към заявлението от № 1 до № 8 по съдържание бил идентични с тези към предходно подаденото заявление с вх. № 62-00-302/03.08.2021 г., а останалите такива се отнасяли до работата на назначената петчленна Комисия и в голямата си част са налични по воденото производство. С новото заявление вх. № 62-00-121/21.03.2022 г. от сдружение „П.“ се правело искане за провеждане на ново производство, назначаване на нова комисия и издаване на нов индивидуален административен акт въз основа на същите документи и при липса на данни за настъпили нови обстоятелства. Искането е с предмет и между страни, идентични с тези по предходно протеклото производство, завършило с влязъл с сила индивидуален административен акт - Заповед на министъра на културата № РД09-59/28.01.2022 г., което от своя страна, съгласно чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК, е процесуална пречка за допустимост на настоящото административното производство, който извод не се опровергавал от обстоятелството, че предходното производство, поради неприемането на утвърдително решение от Комисията, е приключило без да е налице произнасяне по същество. При липсата на данни за обективно настъпили нови обстоятелства и промени в изходните документи, административният орган не разгледал като специфично ново обстоятелство презюмираната от заявителя вероятност новоназначената комисия да достигне до други резултати и приел като условие за допустимостта на повторно образувано производство преразглеждането на съответните проекти в рамките на предварително обсъждане по чл. 94р, ал. 2 ЗАПСП. С оглед факта, че се касае за наличие на отрицателна предпоставка за допустимост (наличие на влязъл в сила административен акт със същия предмет и с грани при изискване за липса на такъв), която засяга самото искане за откриване на производството, отстраняване на нередовности не следва да се указва, заявеното производство следва да се обяви за недопустимо, а производството по заявление вх. №

62-00-121/21.03.2022 г. от сдружение „П.“ - да се прекрати.

Жалбата е подадена лице с процесуална легитимация, срещу неблагоприятен за него административен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА, а по същество НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания

административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК. Посочен е издателят на административния акт, адресата, какво е мотивирало органа да стигне до посочения извод. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат както в самото решение, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта на това основание.

По делото е безспорно, че Сдружение П. е организация за колективно управление на права по смисъла на чл. 94а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП. С оглед на това Сдружението е субект, който има правото да предложи на министъра на културата да утвърди тарифа за размера на възнагажденията, дължими от ползвателите на правата му – чл.94р, ал.3, 7 и 9 от ЗАПСП.

Тарифата по чл.94р, ал.1 от ЗАПСП е нормативен административен акт, защото чрез нея се установяват правилата, включително и размера, на дължимото възнагаждение от ползвателите на съответните права, т. е. тя създава права и задължения. Тези правила не са с еднократно, а с многократно правно действие – възнагаждението е дължимо не еднократно, а при всяко осъществяване на фактическия състав, установен в разпоредбите на тарифата (и на закона). Фактът, че се отнасят до предварително определени чрез правна норма лица – ползватели на съответното право, не води до друг извод, защото самото задължение за заплащане на възнагаждение е функция на този правен статус на лицата.

В чл.94 р от ЗАПСП законодателят е регламентирал две различни производства за утвърждаване на тарифа за възнагажденията с оглед на факта дали е или не представителна организация на ползвателите на съответния вид използване. Тогава, когато такава организация съществува, тарифата се утвърждава след провеждане на преговори между нея и организацията за колективно управление на права – алинея 3 или 7 в зависимост от това дали е постигнато или не съгласие между двете договарящи се организации – за колективно управление на права и представителната на ползвателите. Тогава, когато такава организация (представителна на ползвателите) не съществува, тарифата се утвърждава след като на заинтересованите лица се предостави възможност за становище. При наличие на представителна организация на ползватели между същата и ОКУП следва да бъде проведено предварително обсъждане на предложението за Тарифа, както и за нейната икономическата обосновка. В зависимост от изхода на преговорите са налице две хипотези - в случай, че тарифа бъде договорена, съгласно чл. 94р, ал. 3 вр. ал. 13 ЗАПСП, ОКУП сезира административния орган, който утвърждава Тарифата въз основа на подписаното споразумение с организацията на ползватели, при който действа при условията на обвързана компетентност и не преценява стойностите на възнагажденията, съответно

липсва законова възможност да постанови отказ. Ако тарифа не бъде договорена в деветмесечния срок, ОКУП съгласно чл. 94р, ал. 4 вр. ал. 13 ЗАПСП сезира административния орган, който по реда на ал. 4 - 8 назначава комисия. В случай на позитивно решение на комисията, административния орган действа в условията на обвързана компетентност, без право на преценка и не може да откаже утвърждаване. В случай на невземане на решение от комисията, съгласно чл.94р, ал.8 от ЗАПСП процедурата се прекратява.

Разпоредбите на ЗАПСП изискват наличието на преговори между представителна организация на ползватели и ОКУП, каквито не се проведени. Видно от материалите по делото, заявлението от 21.03.2022г. е финалът на неуспешните преговори, проведени между БАККО / понастоящем „Алианс на технологичната индустрия – А.“ / и Сдружение П., въз основа на което е подадено заявление от 03.08.2021г., завършило с постановяването на влязлата в сила Заповед № РД09-59/28.01.2022г. Видно от депозираните документи по процесното заявление, в тях не се съдържат нови обстоятелства, които да обосноват резултат, различен от постигнатия в производството по издаване на Заповед № РД09-59/28.01.2022г. След като не са налице нови доказателства, последващо искане за изменение на тарифа следва да бъде извършено в рамките на предвидената процедура по чл. 94р ЗАПСП. Съгласно чл. 94р, ал. 3 ЗАПСП обсъждането по ал. 2 започва по предложение на организацията за колективно управление на права до представителната организация на ползвателите, придружено с проект на тарифа и икономическа обосновка. При постигане на съгласие страните подписват писмено споразумение за тарифа. Организацията за колективно управление на права подава писмено заявление до министъра на културата за утвърждаване на тарифа. Тарифата се утвърждава със заповед на министъра на културата или оправомощен от него заместник-министър въз основа на писменото споразумение за тарифа. След като предварителното обсъждане не е проведено отново, единствено различен по новото производство би могъл да бъде съставът на комисията, с което се свързват и очакванията за различен резултат от този по предходното производство. В тази връзка, административният орган правилно е приел, че това основание не може да се квалифицира като ново обстоятелство, а приемането на заявлението като допустимо, без да е проведено повторно предварително обсъждане по чл.19б, ал. 3 ЗАПСП би довело до заобикаляне на закономото изискване за съгласуване на ОКУП с организацията, представляваща ползвателите, и би било в противоречие и с целта на закона. Правилно административният е приложил чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 2 и във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 1 АПК, доколкото заявлението за утвърждаване на тарифа е идентично с това, по което е постановена Заповед № РД09-59/28.01.2022г. След като е налице стабилизирани административен акт, с един и същ предмет и между страни, компетентният орган е бил длъжен да приложи чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл.94р, ал.15 от ЗАПСП заповедта на министъра на културата или оправомощен от него заместник-министър за утвърждаване на тарифата или за отказ за утвърждаване на тарифата, включително за изменение или допълнение на тарифата и за прекратяване на процедурата, лежат на оспорване по реда на АПК. Заповедта на министъра за прекратяване на производството № РД09-59/28.01.2022 г. не е обжалвана и е влязла в сила. Единствената възможност за подаване на ново искане до компетентния орган за утвърждаване на тарифа е провеждане на предварително обсъждане, както и изпълнението на всички изисквания на процедурата по чл. 94р от

ЗАПСП.

Предвид тези съображения, съдът намира обжалвания индивидуален административен акт за законосъобразен, поради което жалбата против него следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 от АПК на заинтересованата страна се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв., в съответствие с разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвид възражението за неговата прекомерност, като се отчете, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност и по него е проведено едно съдебно заседание, в което не са събирани други доказателства, извън тези, приложени в административната преписка.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II-ро отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи на артистите-изпълнители – П.“, срещу Заповед № РД09-231/11.04.2022г., издадена от министъра на културата.

ОСЪЖДА Сдружение „Дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи на артистите-изпълнители – П.“, да заплати на „Алианс на технологичната индустрия – А.“ сумата от 1000 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: